EIT GIFTAMÅL.

Berättelse af Sigrid

(5) (Forts. fr. föreg. nr.)

Eva smålog, då hon läste denna rader, med ett bittert drag öfver munnen, som ej tört hemma der längre än senast föregående dag.

— Hon var precis sådan jag trodde, blott mera försigtig och dum, mumlade hon och läste omsorgsfullt ned det lilla korset.

VIII.

En katastrof.

Måta vi med Nälköpingsmått, och det böra vi naturligtvis, så stod direktör Gudmundson efter ytterligare några år, på en höjd, som var svindlande. Ingen hade der i samhället någogsin hunnit en sådan ekonomisk position, och det hade behöfts en raktare stigning och en starkare hjärna än hans för att hålla blicken klar.

I fråga om duglighet var han ingen humbug, som så många andra af samtida stora affärsmän, hvilkes enda talang en dag visar sig ha varit konsten att äfvenlura folk. Gudmundson hade blifvit det tränat sig själf och andligen vuxit med arbetet, som ökades år för år. Hans arbetsförmåga, understödd af en frisk, obruten kroppslig kraft, var otrolig, och hans under rik erfarenhet mognade omdöme ovanligt godt; men då han till sist lade fingrarna på allt, som lyste honom i ögonen äfven med mycket svafvande gul glans, så hann han ej längre följa med på alla områden, tiden räckte absolut inte till och — förlusterna började dunga.

De kommo stänkvis, under det hans äldre företagsliksom de flesta af hans mera jobbaremässiga spekulationer gingo bra, så att de vällade honom intet större afbräck. Men den vid framgång vane blef het om hufvudet som en ilfig spelare, spejade efter något, som skulle ersätta och öfverglänsa allt samt hoppade för första gången på hufvudet midt i något, hvars förutsättningar och marknad han inte begrep.

Der började ljuda sprängskott på en tomt söder om staden med ett bombardemente häftighet. Och på nästa tomt och nästa tomt. Till slut inalles på åtta tomter med tre olika egare, fast Gudmundson egde de fem.

Stadsborna hölo sig för öronen, bligade och häpnade, när till sist ett högt staket drogs omkring alla åtta tomterna, dermed antydande ett enda kolossalt byggnadsföretag i stället för flera samtidiga, som de brott.

Nar den största af byggnaderna var halffärdig, kom rektorns pojk, som var ingenjör, hem, tittade på underverket, hvars alla detaljer på det strängaste hemlighållits, och talte i största förtrolighet om för ett femtiotal vänner och bekanta hvad det skulle till.

Sex månader senare satte "Nälköpings Tändsticksfabriksaktiebolag" i gång med sina tillverkning, och Gudmundson, som var största delegare, ledare och verkställande direktör, inbjöd allt något så när bättre folk i staden att komma och se på tillverkningen. Jag tror heller ingen stebef utom Handlards Alm, som brutit sitt ben sagen förut, och gamle major Briskolf, hvilken blef stött och vändes på gården, då verkmästaren bad honom släcka cigarren.

En stor skara damer var med. För kanske första gången visade Eva ett tillfälle intresse för mannens företag och kände stolt igenkännande stolthet för det. Hennes hufvudet högre än vanligt, ivrigt nickande med ett leende på allas förvåning utropande och naiva frågor samt stående själf små fruktlösa försök att [illegible] på allsammans.

Det var en [illegible] gul fäder än de öfriga samlade till huset, hon bar ville se [illegible] mindre var det särskildt Torsten Gudmundsons verk hon beundrade. Men hon visste att fadren oberoende för att barnet, tonen, som hon älskade öfver allt annat på jorden, skulle egna sig åt "[illegible] för i lifvet", det vill säga en [illegible] bana. Detta kunde vara [illegible] hennom! Och hon sig med [illegible] blick långt bortöfver det [illegible] till den dag då han [illegible] efte, afgudade, skulle gå [illegible] en kung, befalla och ordna. [illegible] i början, derinne på kontoret, som först visades, sig hon som i en hallucination lilla Karl sitta vid bordet i tre rummet och skriva bref på främmande språk till alla verldens kanter, skicklig, stor och beundrad.

Och det hade bestämt för honom, detta gade, alla maskinerna. Det var [illegible] bara till att kunna laga [illegible] vackra leksaker, sedan han först af intresse för sammansättningen haft sönder dem.

Hon nästan tjusades af maskinernas surr.

Faster Gustafva var också mycket intresserad. Allt emellan lade hon sin knottiga hand på något ofarligt ställe af en maskin och sporde:

— Hvad kan en sådan der kosta?

Svaret kom oftast i ett femsiffrigt tal.

— Hm — hm — der ser han mig då inte ut för, mumlade faster fundersamt.

Dagen derpå sade hon upp 5,000 kronor, som hon hade innestående på deposition i "Gudmundsons bank".

Af tändsticksfabrikens affärer begrep Gudmundson byggnads-, drift- och arbetskostnaderna, fakterna här i landet samt anskaffandet af det kapital, som behöfdes före starten. Allt annat var honom, främmande, till och med virkesaffärer, så trägrossör han annars var, den här ensamt användbara aspen hade han ju aldrig spekulerat i, [illegible] måste han i större utsträckning än någonsin kasta sig i armarna på andra, som bogade och krusade framför den mäktige grundern och bankmannen, men grinade på hans ryggar åt det hjälplösa utdem åt hvarandra och lekte som tarn. Han måste dock äfven äta; men det nästan glömde hon, tarn satt och såg på honom. Hur kick och kraftig var han ej, hur frisk såg han ej ut med den mörka hufvudets stora, blixtrande ögon och röda kinder! Alla sade att han var så ofantligt lik henne. O, nej, nej, mycket, mycket vackrare! Och så böjde hon sig fram mot honom och frågade med en tonskiftning, så löjligt lik en orolig älskarinnas:

— Håller du förfärligt mycket af mamma, säg?

— Jaa då! I Brafdelsingen i vår klass å' en pojke, som säger att han kan äta sex, svarade han med munnen full.

De satto vid bordet en hel timme. Eva öfverraskade sig själf med att undra om det kändes ungefär så, då man på bröllopsqvällen farit ensam bort med den man innerligt älskar och sluter dörren till om sig vid det första gemensamma bordet?

Det blef en härlig helg, fast snön yrde och vinden hven och man fick elda en stor brasa i hvartannat rum om morgnarna. Jämt voro de tillsammans, och Eva försummade kyrkan på ett sätt, som kom faster Gustafvas mössband att darra då faster kom till miljagarna både påskdag och annandag och frågade hvarför hon inte sett henne, hvarken i otteslog eller högmässa.

Lyckligtvis var han icke större än att hon ansig sig ännu kunna låta honom ligga i faderns säng inne i sängkammaren om nätterna. Ofta låg hon vaken, då han sof, och gladdes åt hans lugna, jämna andetag och att han då på påskloftet åtminstone slapp att köras upp och ut i snöyran i tidiga morgonstunden.

Hon kunde ej värja sig för tanken på hvad det var som gjorde denna ensamhet me barnet till en sådan tjusande helgfrid och sabbatsglädje.

Om de finge lefva alltid så, just så, i det trygga, goda hemmet —

Hon sprattade upp i bäden vid denna halfva tanke och tände ljuset med darrande hand liksom för att förjaga en spöksyn.

Utan honom — men i detta samma hem, han skapat — Store Gud! Var då hennes hjärta blifvet en ränerskas och mörderskas hjärta —?

Så låg hon och försökte arbeta upp sig själf till vänlig medkänsla med Torsten, som vid själfva helgen i kyla och rusk måst lemna hem och — och barn, för att sträfva med de välsignade affärerna.

Men det gick inte. Hon hade verkligen inte tänkt på det förut; men nu undrade hon hvad sorts affärer det egentligen kunde vara, som man uträttade i Köpenhamn under helgen, då alla affärskontor voro stängda?

Kanske inskränkte de sig till betalandet af en hotellräkning — för två?

Ah, skam, skam, skam!

På tisdagen kommo hvardagslifvet och trätofdrona, som från alla stadens utkanter klapprade åstad mot tändticksfabriken.

Så kom frukosten och postbudet utan post.

Vid elfvatiden började der gå märkvärdigt många promenerande på esplanaden utanför Gudmundsons villa, helst som vädret var ännu långt ifrån vackert, fast det lugnat något. Först kom en och en, sedan två eller flere i flock. "Stackars människor, de tycka sig väl ha varit instängda länge nog i ovädret!" tänkte Eva.

Men det var begynnerligt! Sannerligen såg det ut som om desamma och desamma vändt fram och tillbaka och tittat nyfket uppåt villan.

Der kom själfve domprosten.

Men han öppnade grinden och vek in. Hvad han gick sakta och böjd! Ahja, han var också bra gammal nu.

Ännu bättre syntes detta då han steg in och Eva artigt gick honom till mötes. Ansiktet var förfärligt färadt, blicken så underligt skum, och der låg ett skarpt, åldrigt drag öfver munvinkeln.

Han nästan stönade då han sjönk ned i fåtöljen, som Eva anvisade honom.

— Så snällt af domprosten att titta upp till mig i min ensamhet.

— Ja, jag vet att direktören inte tillbringat helgen i sitt hem.

— Ja, han måste, tyvärr, ut i affärer och —

— Det är lejlsamt när affärerna inte ens lemna påskfrid, fru Gudmundson.

Han sade det så stilla och mildt, så underligt vext att det inte alls lät som en förebråelse. Han började åter, med synbar ansträngning, som letade han efter orden:

— Vädret är bättre nu. Ja, så är det, "efter ovädret låter Gud solen skina"; mörkare blir det aldrig här på jorden, fru Gudmundson, hvarken i andligt eller lekamligt afseende.

Eva teg. Hon hade intet att invända. Då lutade gubben sig fram och fattade hennes hand mellan båda sina ryniga och skrumpna.

— Öfver ert lif har solen lyst stadigt och länge. Det är godt om hjärtat växer sig starkt i tacksamhet mot Gud under lyckans dag och sätter sin tröst till honom, så att det åter litar till hans klara sol och kärlekerika hjärta när stormflod bryter fram och blixten slår —

Nu förstod hon! En olycka hade händt, och domprosten kommit för att meddela den så skonsamt som möjligt! Med den blixtens snabbhet, som man säger endast dödsögonblicket skänker, gjorde hennes tanke en hjärteinventering öfver hvad hon egde kärt i verlden. Mamma och pappa sofvo redan under torfvorna der borta på Knutaryds kyrkogård. Faster Gustafva kunde det inte gälal; hennes Johanna hade nyss varit och hemtat matmoderns glömda spetsmössa. Axel då, som nu tillbragte sin andra termin i Lund? Eller lilla syster? Hon, som nu med sin make bodde i det gamla fädernehemmet?

Ett var då, Gudskelof, visst! Barnet, hennes lif, hennes allt, hennes hjärtas hjärta kunde det inte innanför, och hon skrek högt och ifrigt:

— Karl, Karl! Kom hit! Kom till mamma!

Gos en skyndade in, häpen öfver hennes nervösa häftighet, och ställde sig bredvi i henne. Hon slog armarna värnande om honom, för att riktigt handgripligt känna att hvad än blixten drabbat, hennes hjärtas hjärta var det icke!

— Förlät mig! Jag blef litet rädd — jag — Hvad har händt?

— Jag fruktar att direktören — det vill säga jag vet att han inte, som han säkert ämnat —

— Säg det på en gång, herr domprost! Har han sjuknat i Köpenhamn, dit han reste i lördags? I så fall måste jag genast dit! sade hon och reste sig, lösande sig ur barnets armar, som slutit sig fastare om henne, i skrämsel för hennes upprörda tillstånd.

— Nej, han är — här, sade den gamle dröjande.

— Här? Hvar? Vill bangården? Banken? Kontoret? Har han skadats å tåget? Lasarettet? Jag vill tala med honom!

I förvirringen skar det som en blixt genom hennes hjärna att hon åskat det barnet och hon — säge precis som dessa dagar —

Domprosten reste sig darrande och lade sin hand lätt på hennes arm.

— Stilla! Nu kan inte få tala med honom nu. Jag —

Hon grep honom i axlarna och utbrast:

— Allt! Säg allt, hör nu!

Han sig att hon nått den grad af spänning, der icke ens den hemskaste visshet kan verka farligare på själ och kropp än fruktan redan gör, och sade lågt:

— Gud styrke er! I detta lifvet får ni ej tala med honom mer!

Der faans intet nervöst och öfverspändt i hennes natur, och hon älskade ej, hade ej älskat honom.

Men hon kände det dock som om marken vikit undan hennes fötter, och det skymde så konstigt för ögonen. Under det gossen gråtande kastade sig intill henne, sjönk hon slappt ned i fåtöljen.

Den gamle presten skakade på hufvudet och mumlade: "Och dock vet hon ännu inte det värsta, arma qvinna!"

Så gick han ut i yttre rummet, der en annan äldre herre satt, med ett ängsligt uttryck i ögonen. Domprosten tryckte hans hand i det han gick ut och sade:

— Jo, det var, som vi trodde, att hon behöfde dig. Skynda dig in!

Derutanför i esplanaden mötte han faster Gustafva och gaf henne en hastig, forskande blick.

— Jaså, ni vet det redan, kan jag se. Ja, jag tog Knädelin med mig, stadsläkaren. Han är derupp hos henne nu.

I tändsticksfabriken rökoskorstenarna, och maskiner och fläkta, maskinmässiga fingrar gingo i yrande fart; men det hvilade en oredans och förvirringens ande öfver alla, verkmästarna kunde inte göra sig hörda och sprungo själfve ändamålslöst fram och tillbaka.

På kontoret arbetades inte. I det yttre rummet satto borgmästaren och ett par andra herrar innanför rigiade dörrar, medan kontorspersonalen lopp af och an som vanligt.

En god tid-mätare är värd att hafva. Våra ur och klockor äro säkra. Just sådana som passa Eder smak och börs. Juveler pryda alltid om de äro smakfulla. Det är sådana vi säljs. Kom och bese våra ringar.

THOMAS J. PORTE,
Juvelerare.
504 Main str., Winnipeg.

Ögonen

böra väl bevaras under alla åldrar och förhållanden. Märk noga att ögat provas noggrant innan glasögon användas. Hufvudvärk och sveda i ögonen garantera vi att kurera.

Winnipeg Optical Co. 414 Main st
den största och uteslutande glasögonaffär i Nordvestern.

Dr. Phair Manager.
Tel. 1521 McIntyre Block.

VED KOL

Alla slags Ved och Kolsorter finnes på lager hos undertecknad.

Lägsta priser.

Telef. 798.
Bostad 96 Dagmar str

M. P PETERSON

Educate for Business

Vi utbilda till affärsskicklighet. Vi undervisa i det s. k. Budgetsystemets BOKHÅLLERI, samt alla till en HANDELSSKOLA hörande ämnen. Skrif efter, eller besök oss för vidare upplysningar.

Aftonskola för dem, som önska lära sig engelska språket.

G. W. DONALD,
Sekreterare.

ÄKTA
Köpenhams Snus
—i parti och minut—
Finaste urval af alla slags rökvärk
J. ERZINGER
McIntyre Blk.

Herr-Ekipering.

Skjortor, Kragar, Halsdukar och näsdukar af Silke samt töröfrigt alt som tillhör en första klassen Ekiperingsaffär

Våra varor äro redbara.
Våra priser likaså.

White & Manahan.
500 Main Str.-137 Albert St.
WINNIPEG.

BYGGER NI.

Kom ihåg att **Eddys förhydningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappsorter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa majerial att använda för hvare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PERSSE
Agenter i Winnipeg.

SKANDINAVIAN HOTELL

Straxt invid C. P. R. Stationen, - - - Winnipeg, Man

Resande tillhandahållas rum och spisning för En dollar per dag. För inackordering beviljas särskildt pris. Bästa Viner, Likörer, Öl, och Cigarrer, samt äkta Svensk Punsch och Arrack serveras.

Telephone 1553 O. Simonson, Källarmästare.

Allan, Dominion & Beaver Linierna.

FRIBILJETTER från alla delar af de Skandinaviska landen och Finland säljas billigast a

W. P. F. CUMMINGS,
General Steamship Agent
ä of C. P. R. Office, WINNIPEG, MAN

Canada Permanant & Western Canada
MORTGAGE CORPORATION.
Hufvudkontor: Toronto, Afdelningskontor: Winnipeg.
Penningar utlånas på fastighet eller land mot lägsta gällande ränta.
Farmland till salu. Köpare skall finna det förmelaktigt att examinera vår lista först. Skrif efter vidare upplysningar till
W. M. FISHER,
Manager Manitoba Branch

En ren maltbryggning är en behaglig dryck för alla.

Refined Ale & Extra Stout

finnes till salu öfverallt i vestra Canada och om Ni önskar det bästa, begär dem.

E. L. Drewry, Mfr.,
WINNIPEG.

Crotty, Love & kmp.

Real Estate Agentur.

Farmland i alla delar af Nordvästern till låga priser och lätta villkor

Stads Egendomar, den största föteckning på Hus och Tomter

BRAND FÖRSÄKRING - LÅN Å EGENDOM.
Besök vårt kontor

515 Main Street, - Winnipeg
midt emot City Hall

Pioneer Kaffe

är ett godt, genomrostadt kaffe, som säljes i punds paket. Ni kommer att föredraga PIONEER framför de ni nu begagnar, om ni försöker det.

Begär hos er handlande PIONEER KAFFE.

Levereras af

BLUE RIBBON MFG. CO, WINNIPEG

RÖK

T. L. CIGARR
LEE'S PERFECTO,
FLOR DE TOM LEE
FLOR DE ALBANI
MI DUENA

—TILLVERKAS AF—

WESTERN CIGAR
Fabrik.

SKJUTVAPEN

Winchester, Savage och Marlin. Winchester and Marling repeter. Browning automatiska repeter. Patroner höga och låga tryck. Rökfritt och svart. Begär vår nya katalog.

GILMER & CO.
551 MAIN STREET
WINNIPEG

Alberta-land

i ett af de bästa svenska distrikten. Vi hafva en stor trakt, hvilket vi utbjuda till salu f[illegible]ligt pris och på lätta vilkor, i större eller min[illegible]r billi[illegible]ar, brukade eller obrukade.

Äfvenså 600 tomter i den n[illegible] STOCKHOLM i samma distrikt.

Detta är ett enastående tillfälle för landsökare, enär denna plats är [illegible] staden [illegible]

ALBERTAS TRÄDGÅRD

The Red Deer Land Co.,
Red Deer, At.

Byggnadslotter & Hus

till salu för billiga priser.

Crescentwood är rätta platsen att "Investa" och att köpa lotter uti-

Crescentwood är den bästa platsen att bygga och bo uti, den mest natursköna och mest helsosamma klimat i Winnipeg.

Crescentwood har det största parkområdet i Winnipeg.

Nu är rätta tiden att köpa för de, som ämnar att bygga till nästa sommar.

Lotter 33 x 120 à $450.00, en tredjekel kontant, hörnet af Wardlow och River Ave.

Om ni önskar att köpa en egendom, kom och se mig; om ni har egendom till salu för ett lagom pris, kom och se mig, om ett räntefritt lån önskas kom och se mig.

Elof Peterson,
OFFICE: ROM 38, MERCHANTS BANK
BOSTAD: 293 ELLEN ST.

KOBOLDS SLAGTERI.

Ni kan vara öfvertygad, att vi alltid hade de bästa; flesk, bologna, frankfurter, samt tysk blod- och lefver-korf.
Det är best si försäker dem i dag.

Kobold & Co.
CITY MEAT MARKET.

W J. GUEST
Fish market
SILL och annan
Fisk, FJÄDERFÄ, VILBRÅD och OSTRON.
600 Main Street
Winnipeg, - - Man.

de engelska bref, man räckte honom å kontoret vid hans regelbundna förmiddagsvisit, och mumlade:

— Jaha, di säjer — hm —

Man lät tonen vanligen passa på det der visst i några sekunder, innan man samtalsvis refererade brefvets innehåll. Hvad tusan, när han inte ville låta förstå annat än att han själf kunde reda sig, så vore det ju nästan oartigt att skyndsamt och direkt öfversätta åt honom.

Ibland tröt virket under det magaziner voro öfverfyllda af exportfärdiga kistor, och den arbetarskara, hvars arbetstid och förtjänst inskränkts, dref omkring på stadens krogar och merrasie och knöt händerna mot Gudmundsons villa. Så gjorde fabrikens hufvudagent i London konkurs med en lång tids export oredovisad. Men ombudet i den svenska hamnstaden, som bara stoppat på sig lumpna 70,000 kronor och var en mera blygsam natur, han endast försvann i all enkelhet.

Man började säga ute på landsbygden att der var blifvet ondt om pengar i banken äfven mot oklanderliga säkerheter. Det gick väl an för stadsborarna, officerarna och innehafvarna af de större affärerna der. Bygdens storbönder, landstingsmän, nämdemän och aktieägare i något af bankdirektörens egna många jobb kunde också möjligen få sig en mindre summa på ett kort papper, om de talade väl vid Gudmundson och försäkrade i hans assuranshelag. Men för andra var det knappt lönt att försöka numera, om namn och papper voro aldrig så goda.

Men revisionsmiddagarna voro präktigare än någonsin och revisionsutlåtandena vackert lofordar.

Direktör Gudmundson hade dock ej fullt samma lugna, strålande uppsyn, som förr. Hans hustru visste till och med att han led af stor oro och anfall af ångest under sömnen.

Men hon hade gjort samma upptäckt ett par år tidigare, och då, med en sista rest af samhörighetskänsla med honom, som i alla fall var hennes make, om ock mest af häfvande oro för grundvalarna af den ställning, hennes barn en gång skulle få ärfva, med list och tålamod letat ut orsaken. Det befanns vara att ett modeaffärsbiträde, med hvilket han haft ett förhållande, gift sig med en stationsföreståndare i en annan provins, med hvilken hon varit förlofvad hela tiden.

Den upptäckten fullbordade Sigrid Kroks verk i deras hem och inskränkte hela Evas intresse för mannens lif till en brinnande önskan om yttre skandalers undvikande.

Själf ansåg Gudmundson sig såsom en äktenskaplig martyr. Hvad han gifvit sin hustru i yttre fördelar, borde sannerligen räckt till att köpa hvilken qvinna som helst. Och han var ju ingen lastbar människa! Men då hans fattiga hustru, som han tagit af hvad han kallade kärlek, förblef ljum och lugn, föga intresserad af detaljerna i den sträfvan, som gaf äfven henne så mycket, så var det, min själ, inte mer än rätt att han sökte och köpte ersättningar för det han borde haft i hemmet.

Så blefve de till sist lika likgiltiga båda två, bara med den skillnaden att Eva hade självförebrelser och kände sin skuld; men det föll inte Gudmundson in.

Det var tidig påsk och ruskigaste vinterväder med snöstorm i rask vexling med tö och regnbyar. Med qvällståget påskafton hade direktör Gudmundson, efter hvad han själf i brådskande hast förklarat, måst ge sig af till Köpenhamn i affärer för fabrikens räkning. Man borde inte vänta honom åter före tisdagen.

Eva, som sällan och på senare tiden alirig brukade följa honom till stationen vid hans otaliga resor, kände sig vek på högtidsqvällen, kastade öfver sig en kappa och redde sig att följa med i droskan, då den körde fram för att föra direktören till järnvägen. Han ryckade pannan och utbrast:

— Nej, nej! Det vore ju dumt! I det här hundvädret — —

Så gick han än en gång in till gossen, kyste honom länge och sade farväl. Hustrun tog han också i famn och bad henne inte returnera några bref. På tisdagen vore han åter. Eva satte sig vid ett fönster för att passa på då vagnen kom åter och taga den med samma för att hemta faster i. Kära, gamla faster! Nog blefve det trefligare här än att sitta ensam på påskafton.

Men när vagnen kom tillbaka, lät hon den köra in på gården, sprang upp, slog armarna om gossens hals och nästan qväfde honom med kyssar under en öfverspänd ifver, som bjärt kontrasterade mot hennes annars så stilla väsen, och sa let:

— Nej, gossen min! Vi vänta med faster till i morgon. I qväll vilja vi vara riktigt, riktigt för oss själfva. Eller hur, Karl?

— Joo då, mmmm! utbrast lille Karl med stor innerlighet.

Inte för att inte han kunde njutit lika bra af sin mamma i hundra personers närvaro, och inte för att han hade ett dugg emot den snälla faster annars; men han visste att der skulle bli smörbakelser efter äggen och att faster alltid vid sådana tillfällen med förkärlek höll stränga föreläsningar beträffande vården af unga herrars magar.

Eva plockade fram goaskar på den ena ändan af själfva stora matsalsbordet och de roligaste mekaniska leksakerna på den andra. Egentligen var han för stor för andra ropycken nu, hela elfva års karien och den tredje uppifrån vid flyttningen till tredje klassen! Man satt nämligen efter kunskaper och inte efter boksta'sordning i Nälköpings läroverk ännu då.

Men vedsågen, som skar af stora stickor, bara man tryckte på en knapp i fotställningen upp och ner, och lokomobilen, som i hvarje detalj var lik en riktig stor en, de voro härliga.